

ODBOR ZA ZAŠTITU LJUDSKIH PRAVA I SLOBODA
NOVI PAZAR, SANDŽAK

ADRESA: OSMANA ĐIKIĆA BR. 2 – 36300 NOVI PAZAR, SANDŽAK – TEL./FAX 0038 20 29 312

24. 01.

2.002.
199_ god

IZJAVA

Ime i prezime Salko Alibašić datum rođenja 21. 01. 1939. Stubi Do
Mjesto STUBI DO - SOC TUTIN br. lk. i mjesto izdavanja 2101939734312
Datum događaja Septembar (jelen '94) mjesto događaja porod tuca Mehmeda u koliko sati 20⁰⁰h
Imena svjedoka Melja Etemović, cijelo selo Stubi Do

Ko je povredio vaša prava 33 pripadnika MUP-a (vratili se s Karova) iz N. Pazara, po
ofici i načelnik MIRKO RAKONJAC - tadašnji načelnik i doveo ih Gano Saljović/dove
OPIS DOGAĐAJA policiju 72 N. Pazara

Dana, septembra '94 u večernjim satima, dok sam namir
kivao stoku, stiglo je 3 policajca, uoružana autom. puškama,
pitali: "Jesi li gazda?" Polozi s nama. Kurcu je pokazalo
33 policajca s 3 RENDŽ ROVERA i nekoliko polie. kola.
Pitao me je jedan: "Gdje je autom. puška i pištolj?"
Rekao sam da nemam. Uvodili su mi da uđem
u kola. "Idaz i pokaži put do Mehmeda Etemovića."
Pitao sam. Uz put me jedan pitao: "Jesi li razumio, da
predes aut. puške, turske ti uojke!" Repiricu me tri
puta udario u prsa. Stigli smo do Mehmedove kuće.
Njegova žena Melja Etemović rekla da nemaju nikakvu
pušku. Međi su dali viluške i uveli da rasturam
nekoliko plastova. Prichoduo su pretreli Mehmedovu
kuću i nisu našli ništa. Rasturao sam plastove ali
nije bilo ničega u yjima. Dok se nije zaburivilo sam
rasturao plastove. Pođe sam odveden kod Mehmedove
kuće, gde su me tukli. Jedan mi je nogom flexio
zubi udarajući me i gozeći me nogama. Bio je
plav i padešeo. Stalno su mi provali turske uojke.

DATUM _____
MJESTO _____

IZJAVU DAO A SALKO

IZJAVU UZEO U IME ODBORA _____

Kaže jedan: Šta ti je Sulajman Ugljanin dao od
oružja uz udaraje kundakom puške po glavi?

Bio sam sav modar i krvav. Počepali su mi ušeske
kose s glave. Tekla je krv iz ušesa i usta.

Gde ti je Alija i Europa da ti pomogne? „Tursku
ti vojke jebem! Najčešće su bile puške.

Dva sata su me tukli bez prestanka.

Medvice i podlivi crui su bili po lice. Cijelo selo

Suhi Do je to znalo. Cijelo selo je gledalo ali
ništa ništa smeli da preduzmu. Bile su mi pune
dve sobe meštana. Kada su me prebili, takvog

iznerviranog su me stavili u auto - Renault Rover, da

im pokušam put prema Tutinu, uz puške; Korbij

put, turske vojske jebem uz pucoljube i

udarce pesnicama.

Tadašnji načelnik OUP-a Audo Peprić me je vidio

nekad nekoliko dana i ja sam ga pitao: „Kako ste

dozvolili toj i takvoj policiji da me ovako

meštate, da dolaze s Kotova i da me ovako

meštate?“ On je rekao da ne zna ništa i da

nije znao za to. Ni smo mi ništa ni mogli

ni smisliti ni tada ni sada. Ne možemo ništa da

radimo dok je god ova i ovakva policija. Ne znam

ni sam kako živimo.

Kada su me prebili i izbacili iz kola, udarajući me

jedan uladi me je izbacio, uz puške turske vojke.

Do Kercić sam došao na rukama i koljenima.

Pomogao mi je Merut Alibasić i njegovu ženu Refku.

Nisam imao ništa od oružja osim pojmuna sa

„za svoj vracenja“. Znam sreće da sam imao.

Bože bi prošao, ovako su me rešili za svo
 vremena". Sijedok Bece Alibajić bi mogao presvedo-
 čiti, kada me je sreo, koliko su mi kose porušili,
 šta je ostalo. Tog dana me nije propustila ni rođena
 kćer, dok nisam pregovorio. Kad sam pregovorio, ostala
 je piska po kući, Valohi i bičali bože da sam leavo.
 Gledali su na sejt što se desilo sa mnom.

ASALKO